

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor**

Str. Apolodor nr. 17
Sector 5, București
Tel : + 021 3199754
Fax : + 021 3368548
e-mail :Contestații.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA nr. 330 / 2012

privind soluționarea contestației depusă de

S.C. .X. S.A. - .X.

înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul
Agenției Naționale de Administrare Fiscală
sub nr. **906262 / 13.02.2012**

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția regională pentru accize și operațiuni vamale .X. prin adresa nr. .X. din 06.02.2012 înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr. X/13.02.2012 asupra contestației formulate de **S.C. .X. S.A.** cu sediul în .X., str. X, nr. X, jud. .X., **X/1991, CUI. RO X** prin avocat .X. din cadrul societății civile de avocați .X. & .X. conform împuternicirii avocațiale seria CT/.X./2012, nr. X din 27.01.2012 aflată în original la dosarul cauzei.

Contestația se consideră formulată împotriva **Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./30.12.2011**, emisă de **Direcția Județeană pentru accize și operațiuni vamale .X.**, prin care s-au stabilit în sarcina societății dobânzi și penalități de întârziere în sumă totală de **.X. lei**, reprezentând:

- dobânzi de întârziere taxe vamale, în valoare de .X. lei;
- penalități de întârziere taxe vamale, în valoare de .X. lei;
- dobânzi de întârziere TVA, în valoare de .X. lei;
- penalități de întârziere TVA, în valoare de .X. lei;
- dobânzi de întârziere comision vamal, în valoare de .X. lei;
- penalități de întârziere comision vamal, în valoare de .X. lei.

În raport de data comunicării **Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./30.12.2011**, respectiv data de 04.01.2012, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și

completările ulterioare, fiind înregistrată la Direcția regională pentru accize și operațiuni vamale .X. în data de 30.01.2012 sub nr. X conform ștampilei registraturii acestei instituții aplicată pe contestația aflată în original la dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt îndeplinite dispozițiile art. 205, art. 206, art. 207 alin. (1) și art. 209 alin. (1) lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată cu modificările și completările ulterioare, la data depunerii contestației societatea regăsindu-se în anexa nr. 1 la poziția nr. X din OPANAF nr. 3565/2011 pentru modificarea și completarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2730/2010 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili, cu modificările și completările ulterioare, Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este legal investită să se pronunțe asupra contestației formulată de către **S.C. .X. S.A.** prin societatea civilă de avocați .X. & .X., respectiv prin avocatul .X..

I. Prin contestația formulată împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./30.12.2011, emisă de Direcția județeană pentru accize și operațiuni vamale .X. societatea învederează că pentru suma de .X. lei care constituie baza de calcul a accesoriilor din prezenta cauză Direcția regională vamală .X. în cadrul dosarului de executare silită nr. .X./2003 a emis somația nr. .X./30.04.2004.

Această somație a fost emisă în baza titlurilor executorii – acte constatatoare nr. .X./24.10.2003, .X./23.10.2003, .X./24.10.2003, .X./30.10.2003, .X./07.11.2003 emise de Biroul Vamal .X..

Societatea arată că împotriva actelor de executare a formulat contestație la executare, iar prin sentința civilă nr. .X./19.02.2010 pronunțată în dosarul nr. .X./212/2004, irevocabilă, Judecătoria .X. a dispus admiterea contestației la executarea silită și anularea tuturor formelor de executare silită pornite în dosarul de executare silită nr. .X./2003 al Direcției regionale vamale .X., constatând că debitul a fost achitat integral.

Instanța a reținut că proprietarii mărfurilor importate pentru care s-au stabilit obligațiile vamale din actele constatatoare anterior invocate sunt S.C. .X. S.A. .X. și S.C. .X. .X. S.A. .X., care sunt răspunzătoare în solidar pentru plata datoriei vamale.

De asemenea societatea menționează că debitul a fost achitat până la data de 15.11.2007 de către S.C. .X. S.A. .X., acest fapt rezultând și din Decizia nr. .X./15.11.2007 emisă de Direcția Regională Vamală .X., prin care s-a închis dosarul de executare nr. .X., .X., în temeiul prevederilor art. 144, alin. (4),

lit. a) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Contestatară consideră că întrucât suma pentru care a fost obligată în solidar a fost stinsă prin plata efectuată în numele și pe seama debitorului principal nu este posibilă declanșarea procedurii de executare silită deoarece obligația de plată nu mai subsistă conform art. 1039 din codul civil, invocând în acest sens adresa nr. .X./30.06.2008 emisă de Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția generală juridică.

Având în vedere faptul că debitul principal a fost achitat până la 15.11.2007, societatea arată că nu sunt datorate accesoriile calculate după această dată, nefiind întrunite cerințele art. 119, art. 120 și art. 120¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În concluzie societatea solicită admiterea contestației și anularea deciziei contestate.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./30.12.2011, emisă de Direcția județeană pentru accize și operațiuni vamale .X. au fost stabilite în sarcina contestatoarei pentru perioada 16.10.2003 – 31.12.2011 dobânzi și penalități de întârziere în sumă totală de .X. lei din care:

- dobânzi de întârziere taxe vamale, în valoare de .X. lei;
- penalități de întârziere taxe vamale, în valoare de .X. lei;
- dobânzi de întârziere TVA, în valoare de .X. lei;
- penalități de întârziere TVA, în valoare de .X. lei;
- dobânzi de întârziere comision vamal, în valoare de .X. lei;
- penalități de întârziere comision vamal, în valoare de .X. lei.

Documentele prin care au fost individualizate obligațiile principale sunt actele constatatoare nr. .X., nr. X și nr. X din 24.10.2003, nr. X din 23.10.2003, nr. X din 30.10.2003 și nr. X din 07.11.2003 emise de Biroul Vamal .X..

Accesoriile în sumă totală de .X. lei au fost calculate în temeiul art. 88 lit. c) și art. 119 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

III. Luând în considerare susținerile contestatarii și documentele invocate de aceasta, constatările organelor de control vamal și actele normative invocate de contestatari și de organele de control vamal, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă în situația în care obligațiile vamale care constituie baza de calcul a accesoriilor contestate au fost achitate de proprietarii mărfurilor, contestatara, în calitate de titular al depozitului necesar cu caracter temporar în care au fost plasate mărfurile respective mai poate fi obligată la plata acestor sume.

În fapt, organele vamale din cadrul Direcției județene pentru accize și operațiuni vamale .X. prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./30.12.2011 au actualizat accesoriile aferente taxelor vamale, comisionului vamal și taxei pe valoarea adăugată individualizate ca obligații de plată prin actele constatatoare nr. .X., nr. X și nr. X din 24.10.2003, nr. X din 23.10.2003, nr. X din 30.10.2003 și nr. X din 07.11.2003 emise de Biroul Vamal .X..

Societatea își întemeiază contestația pe argumentul că obligațiile principale au fost achitate de proprietarii mărfurilor pentru care **S.C .X. S.A. .X.** în calitate de titular al depozitului necesar cu caracter temporar i-a fost stabilită răspunderea solidară prin emiterea pe numele său a actelor constatatoare anterior precizate.

Organul de soluționare a contestației are în vedere faptul că **S.C .X. S.A. .X.** a contestat pe procedura prealabilă actele constatatoare nr. .X., X-X și X din 24.10.2003, X din 23.10.2003 X din 30.10.2003 și X din 07.11.2003 emise de Biroul Vamal .X., iar prin Decizia nr. X/2004 emisă de Direcția generală de soluționare a contestațiilor i-a respins contestația privitoare la aceste acte constatatoare ca neîntemeiată. În motivarea deciziei de soluționare a contestației administrative s-a reținut că **S.C .X. S.A. .X.** datorează obligațiile vamale în calitate sa de titular al depozitului necesar cu caracter temporar, asumată prin depunerea declarațiilor sumare pentru țigăi pe care l-a pompat către beneficiari fără înștiințarea în aceeași zi a autorității vamale.

Totodată, având în vedere caracterul răspunderii solidare, organul de soluționare a reținut că în măsura în care creanța statului se va îndeștula de la proprietarii țigăiului, contestatara nu va mai putea fi obligată la plata sumelor respective, întrucât acest fapt ar echivala cu o îmbogățire fără just temei a statului.

Împotriva deciziei de soluționare a contestației anterior precizată, **S.C .X. S.A. .X.** a formulat acțiune în contencios administrativ care a fost admisă în parte de Curtea de Apel .X. prin sentința civilă nr. X/CA/28.12.2005 pronunțată în dosarul nr. X/CA/2004.

Prin decizia nr. X din 03.08.2008 pronunțată în dosarul nr. X/1/2006 Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția de contencios administrativ și fiscal a admis recursurile declarate de Direcția regională vamală .X. în numele și pentru

Autoritatea Națională a Vămirilor și de Ministerul Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală, a casat sentința civilă nr. X/CA/28.12.2005 pronunțată de Curtea de Apel .X. în dosarul nr. X/CA/2004, iar pe fond a respins acțiunea reclamantei **S.C. .X. S.A. .X.** ca neîntemeiată.

În drept, potrivit dispozițiilor art. 119 alin. (1), art. 120 alin. (1), alin. (2) și art. 120¹ alin. (1), alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“ ART. 119

Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

ART. 120

Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. “

În consecință, dobânzile se calculează pentru sume datorate și neplătite la bugetul general consolidat al statului.

Având în vedere soluția dispusă de Direcția generală de soluționare a contestațiilor prin Decizia nr. X/2004, menținută ca legală în urma pronunțării de către Înalta Curte de Casație și Justiție a deciziei nr. X din 03.08.2008 în dosarul nr. X/1/2006, instanța supremă reținând că: „În ceea ce privește împrejurarea că intimata a contestat cuantumul datoriei achitate urmează a se aprecia că aceasta este o problemă de executare, ceea ce a interesat în prezenta cauză fiind stabilirea calității de codebitor solidar”, precum și limitele investirii, organul de soluționare este chemat să se pronunțe asupra achitării la bugetul general consolidat a obligațiilor vamale care constituie baza de calcul pentru accesoriile contestate.

În raport de susținerile contestatoarei în sensul că baza de calcul pentru accesoriile contestate ar fi fost achitată, la dosarul cauzei fiind depusă în copie Sentința civilă nr. .X./19.02.2010, irevocabilă pronunțată de Judecătoria .X. Secția civilă, în dosarul nr. .X./212/2004 în considerentele căreia se reține că: “*ambele societăți, atât .X. S.A. cât și .X. X S.A. pentru cantitățile de mărfuri proprietatea lor, au achitat sumele de bani pentru care s-a pornit executarea*” precum și faptul că “*din punct de vedere juridic plata efectuată de către SC .X. SA .X., în calitate de codebitor are ca efect faptul că pentru S.C. .X. S.A. .X. nu mai subzistă obligația de plată a acestei sume întrucât obligația de plată către*

buget a fost stinsă”, prin adresa nr. X/10.05.2012 s-au solicitat lămuriri la Direcția județeană pentru accize și operațiuni vamale .X..

Din răspunsul Direcției județene pentru accize și operațiuni vamale .X. nu rezultă dacă proprietarii țigeteiului pompat de **S.C. .X. S.A. .X.** și pentru care acest depozitar, în calitate de debitor solidar cu proprietarii mărfii a fost obligat la plata datoriei vamale aferente țigeteiului respectiv, au achitat către buget taxele vamale, comisionul vamal și taxa pe valoarea adăugată pentru aceleași mărfuri care constituie obiectul impozabil din actele constatatoare emise pe numele **S.C. .X. S.A. .X.**

Nu este suficientă afirmația că proprietarii țigeteiului au achitat obligațiile vamale în baza unor titluri executorii distincte de cele care fac obiectul prezentei cauze, atât timp cât pentru o anumită cantitate de țigetei statul nu poate percepe de două ori obligațiile vamale, atât de la proprietar cât și de la depozitar.

Organul de soluționare are în vedere și faptul că, deși hotărârile judecătorești invocate de contestatară privind contestația la executare nu au autoritate de lucru judecat, neexistând tripla identitate de părți, obiect, cauză, așa cum cere art. 1201 din vechiul Cod civil, articol exceptat de la abrogare până la data intrării în vigoare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă , astfel cum prevede art. 230 lit. a) din Legea nr. 71/2011 de punere în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, cu modificările ulterioare, actul jurisdicțional nu poate fi ignorat. Organele vamale, în prezenta cauză, au posibilitatea, prin mijloacele specifice de care dispun, să stabilească dacă țigeteiul pentru care proprietarii au achitat la bugetul general consolidat obligațiile vamale este același cu țigeteiul pentru care depozitarul **S.C. .X. S.A. .X.**, în calitate de debitor solidar cu proprietarii mărfii, a fost obligat la plata datoriei vamale prin actele constatatoare care constituie titluri de creanță pentru baza de calcul a accesoriilor contestate. Așa cum s-a reținut prin Decizia nr. X/2004 emisă de Direcția generală de soluționare a contestațiilor, în măsura în care creanța statului s-a îndestulat de la proprietarii țigeteiului, **S.C. .X. S.A. .X.** nu va mai putea fi obligată la plata sumelor respective, întrucât acest fapt ar echivala cu o îmbogățire fără just temei a statului. Dacă, însă, în urma verificărilor întreprinse reiese ca nu pentru toate cantitățile de țigetei în cauză proprietarul a achitat obligațiile vamale aferente pentru toate acele cantități de țigetei, soluția de menținere a obligațiilor vamale în sarcina depozitarului **S.C. .X. S.A. .X.** este temeinică și legală, fiind confirmată de Înalta Curte de Casație și Justiție, astfel cum rezultă din considerentele deciziei nr. Xdin 03.08.2008, pronunțată în dosarul nr. X/1/2006, mai sus invocată.

Întrucât pe baza actelor existente la dosarul cauzei organul de soluționare nu poate stabili dacă proprietarii țigeteiului pompat de **S.C. .X. S.A. .X.** și pentru care acest depozitar, în calitate de debitor solidar cu proprietarii mărfii

a fost obligat la plata datoriei vamale aferente țiteiului respectiv, au achitat integral către buget taxele vamale, comisionul vamal și taxa pe valoarea adăugată pentru aceleași mărfuri care constituie obiectul impozabil din actele constatatoare emise pe numele **S.C. .X. S.A. .X.**, se va face aplicațiunea art. 216 alin. (3) și alin.(3¹) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu completările și modificările ulterioare, unde se stipulează:

“(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se incheie un nou act administrativ care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.

(3¹) Soluția de desființare este pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, iar noul act administrativ fiscal emis vizează strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a pronunțat soluția de desființare.”, coroborat cu pct. 11.6 din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

În consecință, se va desființa Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./30.12.2011, emisă de Direcția județeană pentru accize și operațiuni vamale .X. pentru suma totală de .X. lei reprezentând dobânzi și penalități de întârziere, urmând ca organele vamale să reanalizeze cauza pentru aceleași obligații și aceeași perioadă avută în vedere prin actul administrativ desființat, având în vedere considerentele din motivarea prezentei decizii și situația de fapt privind plata de către proprietarii mărfurilor a obligațiilor vamale aferente țiteiului pompat de **S.C. .X. S.A. .X.** și pentru care acest depozitar, în calitate de debitor solidar cu proprietarii mărfii a fost obligat la plata datoriei vamale aferente prin actele constatatoare prin care a fost individualizată baza de calcul a accesoriilor contestate.

Pentru considerentele reținute și în baza prevederilor legale invocate în cuprinsul prezentei decizii, precum și în temeiul art. 216, alin. (3) și alin.(3¹) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct. 11.6 din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se:

DECIDE

Desființarea Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./30.12.2011, emisă de Direcția județeană pentru accize și operațiuni vamale .X. pentru suma totală de .X. lei reprezentând dobânzi de întârziere, aferente taxelor vamale, TVA și comisionului vamal urmând ca organele vamale să reanalizeze cauza pentru aceleași obligații și aceeași perioadă avută în vedere prin actul administrativ desființat, având în vedere considerentele din motivarea prezentei decizii și situația de fapt și să emită un nou act administrativ fiscal.

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel .X. sau la Curtea de Apel X, în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL,

X

X